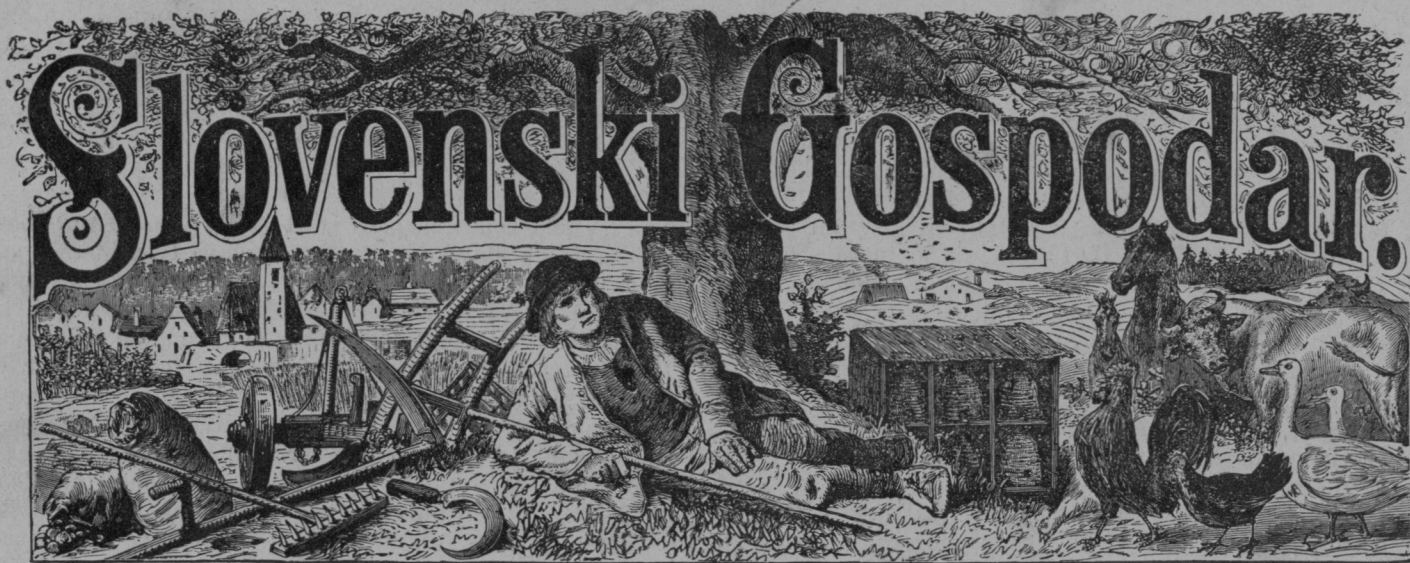

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natísne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Za nemško-slovensko mejo.

»Morituri te salutant«, umirajoči te pozdravljajo. Te besede je izgovoril slovenski duhovnik, služeč na jezični meji štajarski, na katoliškem shodu v Ljubljani. Komu so veljale te besede, če ne slovenskemu ljudstvu, prebivajočemu na jezičnih mejah? Dan na dan smo prisiljeni gledati, kako pritiskajo nemški mozje našo ožjo domovino slovensko in kako si že stavijo svoje meje do sinje Adrije. Najbolj se tega prepričamo v našem javnem življenju. Poglejmo na druge slovanske narode in prepričali se bomo, da so že do višje veljave prispeli, kakor mi, imajo namreč že svoje zavode, šole, gimnazije in vseučilišča. Mi pa, ako želimo, kaj po pravičnem potu pridobiti, moramo skoraj klečé prositi za to in takrat še se nam samo betva podeli. Ali veliko resnice je v besedah, katere je stari in sivolas Gladstone izrekel pri razpravi o avtonomiji Irske: »Z ničem se velik narod ne ponižuje tako, kakor če tlači šibek narod, nič pa ni vzvišenejega, kakor kedar velik narod skrbi za svojo čast in iz zavednosti svoje dolžnosti odpravlja staro krivico«. »Vyšehrad« k temu pristavlja: »Te zlate besede naj bi bile zapisane z zlatimi črkami na stene našega drž. zbora in dež. zbora, na desko portfeljev ministerskih, na klopi poslancev, kratko povsod, kjer bi primerno padale v oči tem, kateri še vedno ne pridejo do tega, na kaki podstavi naj bi se izvršila sprava med Slovani in Nemci. Ali se, povspnejo kdaj naši Nemci do te moralne stopinje, na kateri stoji prijatelj Irske — Gladstone?«

Slovan in v obče Slovenec je pač res trpin do smrti, ako hoče svoje domoljubje očitno kazati, kakor nam spričuje celo življenje naših blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Stopite na noge, mili rodoljubje in otmite pogube ljudstvo, prebivajoče na mejah in pomagajte mu do probujenja narodnosti in gmotnega stanja. Koristiti pa bi mogli najbolj s tem, da bi na jezičnih me-

jah ustanovili šole in bralna društva s pomočjo družbe sv. Cirila in Metoda. Tej potrebi se najlaglje ustreže, ako bi se slikalo stanje na mejah bivajočega prebivalstva na shodih, katere priredi družba sv. Cirila in Metoda. Nameščajo se res velikokrat taki uradniki, učitelji in sem ter tje tudi duhovniki, ki niso zmožni jezika dotičnega ljudstva, kakor nas skušnja uči. Oglejmo si bolj na tanko slovensko-nemške meje na Štajarskem n. pr. Radgona Cmurek, Spielfeld, Lučane itd., bomo videli, da se naš narod zmirom bolj skrčuje in nemštvo bolj prodira. Ohranimo vsako ped zemlje, katera je še naša lastnina in ne dajmo se potujčiti. Bog daj, da bi te vrstice naše pripraven odmev pri domo- in rodoljubih štajarskih!

O. H. Šalamun.

Nekaj o pravičnem „preroku“.

„Rečen van, jas sen tak pravičen,
da nemam ene naj te menše krivice
na moji vesti, nači či se mi kaj
prigodi.“
Fr. Bračko.

Bralcem »Slov. Gosp.« se je bilo naznanilo, da bo dne 27. avgusta pri Kapeli poročal državni poslanec č. g. dr. Gregorec o novih davkarskih in vojaških predlogih in ob enem račun polagal o svojem delovanju v državnem zboru. In to se je zgodilo na vseobče zadovoljstvo in živahno so mu odobraval v velikem broju zbrani poslušalci. Ti se niso vstrašili niti nevihte, koja se je temno približavala, kamo-li priprav naših narodnih protivnikov, ki so vse žile napinjali, naj se zborovanje pri Kapeli v obče onemogoči, ali še v zadnjem trenutku prepové, njim za voljo in na njihovo srčno veselje. Na to svrhu postavil je znani »orehov prerok«, ki v svojem življenju še »nema nikake krivice na vesti«, svojo nedolžno osebo kakih 80 korakov od zborovalnice, češ, da bo peščici njegovih motarskih privržencev in drugih klepetulj mogoče, napraviti nemir ali bar kako zmešnjavo.

Ako bi se mu bilo kaj takega posrečilo, bil bi, kakor slavni vitez, z obema »hopmanoma« in »fajerberšrift-fürerjem« lehkega srca odropotal v Radince, kjer se je pri slatini bilo zbralo po plemenitem mišljenju njemu

podobno društvo, hoteč pobedonosne prišlece krepiti s sladkim vincem, zraslim in dozorelim v poznanih kletih ljutomerskih.

Omenjeni trije možaki so podobni svojemu učitelju, tedaj tudi navskoz pravični, pravi poštenjaki in korenjaki, »nači či se njim kaj prigodi«, postavim, kedar se pri verno krščanskem sosedu križ blagoslavlja. V tako neliberalnih in nesrečnih trenutkih ni kriv niti zdajni »hotman«, niti njegov »fertretar«, če jo morata »s krvavimi bučami« nagloma iz krčme domu popihati.

Ker se pošteno slovensko ljudstvo pri težkem delu vzmes tudi rado malo nasmeje, zato bom v »Slov. Gosp.« o »hopmanu« Lovrencu in Jakobu in njunem pismoučenem perovodju Antonu ob prilikah še eno ali drugo povedal, kajti prismojenega gradiva je obilno. Za zdaj pa nekoliko besed o njunem mojstru, orehovskem preroku.

Tega človeka ostreje kazniti, kakor ste Vi, gosp. urednik, to storili, ne biti bi skoro mogoče. Natisnili ste namreč v šestem broju »Slov. Gosp.« njegovo Vam priposlano novoletnico, neotesano, kakor je ta »gospod Bračko« sam — ne daj Bog, ko bi kdo iz njegovega »pecirka« njegovo »cuno« izgovoril brez pridavka »gospod« — le edino pitanje ste dodali: ni res, ta mož je, kakor nalašč, vstvarjen za okrajnega načelnika, ka-li?

Vgorneradgonskem okraju, kolikor je meni znano, nimamo ni židov ni luteranov, marveč smo katoliško verni kristjani in kakor taki spoštujemo svoje duhovnike že zato, ker si našega spoštovanja vsi vkup in vsak poedini v polnej meri zaslužijo. Tega pa na žalost o načelniku našega okraja, »gospodu« Bračko, nikakor ne moremo reči. Ali ga mar imamo posnemati — našega Bogu bodi potoženo, okrajnega načelnika? Mož vam je to, ki našim velezaslužnim duhovnikom piše liste, kakor je v šestem broju »Slov. Gosp.« razglašen, ali pa kakor je sledeči:

»Čat. Gospod župnik pri —! En par besed van moren pisati da telko morem zvediti od vas, ker bi si tega nebi misla. Nej je lepo od enega mešnika ker se tak pošteno derži kak vi, ka tak ludi moti, „edne nar te menše krivice me obdolsite“ kaj sen kriv? Jas sen vas še vpoštenji imel pred ludmi ali strašno seu se zmotil — vi ste pač le pop in od tega časa nema več ni eden pop pri meni poščenja, jas ga tak za mojo osebo ne potrebujem da vidin ka ste bol krivični kak jas. — Ali je en človek na toten svejti ker bi mene toti dve leti sliša kaj sem okrajni načelnik, ka bi jas eno samo besedico čres mešnike zinil? kaj pa te vi zmenoj delate? rečen van no mojo vest zastavin, da sen jas tak pravičen, da neman ene naj te menše krivice na moji vesti, nači či se mi kaj prigodi, to pa de meni večni Bog odpusta, pa nebon vas prosa. Priporočim se van vi poštenu gospod vaš vdani
Bračko.«

S tem podali smo častitim bralcem »Slov. Gosp.« drugo lastoročno sliko gornjeradgonskega okrajnega očeta na dotično obćudovanje. O njegovem nadopolnem sinu: o ukradeni uri, o ukradenem olju, o ukradenem maslu in pri kom je žandar le-te šmentane ropotije in šare nazadnjič imel iskati; kaj še se v Orehoveih, po njihovem preroku razglašenih, podobnega najde in pri nas ob Muri starega nahaja in novega godi, pisal bom Vam, čast. gosp. urednik, ob drugej priliki.

Cerkvene zadeve.

Srebrna sv. meša v Konjicah, dne 19. julija 1893.

(Dalje in konec.)

Po dokončani sv. meši zadonela je proti nebesom zahvalna pesem k Onemu, od katerega izhaja »vsak dober dar in vsako popolno darilo«.

Ker pa tu prave sreče najti ni, zato tudi ni čaše veselja, v katero ne bi kanila kapljica grenkega pelina britkosti. Tako je tudi našim čč. gg. jubilantom kalil

njihovo veselje spomin na šest blagih vrstnikov, katerih ni bilo videti danes v njihovi vrsti. Eden izmed njih išče ljubega zdravja daleč od tod pri očetu Kneippu, namreč vlč. g. Florijan Vizovišek, župnik pri Sv. Hemi, drugi pa č. g. J. Probst, vmirovljen župnik Mutski pri čč. usmiljenih bratih v Gradcu. Kje so še pa štirje čč. tovarši, ki so bili tudi pred 25 leti v mešnike posvečeni? »Bela žena«, nemila smrt jih je vse prerano pokosila. Naj postavimo tu sem njihova častivredna imena. Č. g. Anton Pust, umrli so v Poličanah, dne 13. sept. 1872; č. g. Anton Kavčič preminoli so kot dôslužen korvkar po kratkem pokoju v Vojniku dne 24. maja 1876; č. g. Anton Gorečan zaspali so kot provizor v Loki 14. junija 1884 in letošnje spomlad dne 12. marca podrla je nagla smrt Martina Kolenko, vmirovljenega župnika Podgorskega pri Sv. Martinu pod Vurbergom. Tudi teh svojih sošolcev naši čč. gg. jublanti niso mogli pozabiti. Kmalu po slovesni službi božji opravili so za-nje pretresljive mrtvaške molitve in potem so darovali za-nje vlč. gospod duhovni svetovalec in župnik pri Sv. Križu na Murskem polju, Anton Lacko mrtvaško peto sv. mešo, pri kateri sta jim stregla dva čč. gg. sošolca. Globoko v sree ganilo je vse vdeležence te svečanosti, ko je po sv. meši obstopilo blizo 20 mešnikov mrtvaški oder sredi rožniveenske kapele, da so z gorečimi svečami v rokah zapeli otožni »Libera« s srčnim vzdihljajem: »O Bog, daj prezgodaj umrlim bratom našim večni mir in pokoj«.

Tako se je skončala ta prelepa, redka cerkvena slovesnost, ki je gotovo veliko pripomogla k povzdigi časti Božje in spodbodla verne še k večji gorečnosti, k ljubezni do Boga in do duhovništva sploh.

Po teh cerkvenih opravilih podali smo se v nadžupnišče, kamor so prišli od vseh stranij čč. gg. jublantom častitat. Najodličnejši in v prvi vrsti prišel je svitli knez Hugo Windisch-Grätz z visoko svojo soprogo s spremstvom ljubeznivih svojih otročičev, katerih vsak je nosil veliki šopek.

Ne dvomim, da bode ostal ta dan vsakemu vdeležencu v prijetnem spominu, vendar da se ga bodo še večkrat spominjali, dali so se navzoči duhovniki z 20 družicami še fotografovati.

Pri obedu bilo je res veselo. Prepričali smo se vsi, da kako dobro in prijetno je biti med brati, — škoda, prehitro so minoli dragi trenotki. Vrstile so se prisrčne zdravice, prečitali se nadošli brzojavi in pismeni pozdravi, ki so prišli od vseh stranij: iz Gradca, Maribora, Celja itd. Zbrani čč. gg. jublanti pozdravili so tudi vdanostno nadodličnejšega rojaka Konjiškega telegrafičnim potom, diko našo prevzvišenega kneza in škofa Mihaela. Milostno so isti blagovolili brzojavno odzdraviti rekši, da jih veseli ponovljenje pokorščine in spoštovanja, katero so obljubili pred 25 leti svojemu škofu in ob enem želijo, naj Vsemogočni Bog utrdi ti dve lastnosti pri čč. gg. jublanti, lastnosti, ki katoliškega duhovnika tako lepo dičite in katoliško jedinstvo tako čvrsto ohranite, da se celi svet mora temu čuditi.

Mil. gosp. prelat Kosar, prvi duhovni oče naših čč. gg. jublantom, pa so pisali med drugim, da bi se srčno radi vdeležili te slovesnosti v Konjicah, vendar ker jim okoliščine tega ne dopuščajo, bodo vsaj v duhu navzoči. Prisrčno je bilo tudi vošilo č. g. Tombaha, nadžupnika in dekana Rogaškega. Vlč. g. Hrzič, župnik na Polskavi, posebni prijatelj čč. gg. jublantom pa v ljubeznivem pismu srčno želijo srebrno-mašnikom, da kar je zdaj srebrno, naj bode enkrat zlato.

Solnce se nam je zdelo, da se ta dan posebno naglo k večeru nagiba. Mili nam gosti začeli so se poslavljati in vsak na svoj dom odpravljati. Kakor je bilo snidenje veselo, tem britkejšo bilo je ločenje. Pri slo-

vesu so nam nehoté vrivale misli: »Bratje, ali se kedaj snidemo tako, kakor danes?« Bog zna!

Upajmo in prosimo Boga, da se snidemo še tukaj na zemlji pri zlatih sv. mešah; ako pa ne tukaj, pa gotovo v nebesih, ko odložimo težko butaro pozemeljskega življenja. Za tisti trenotek Vam, čč. gg. jubilanti, hvaležni Konjičani želimo, naj vas spremijo nebeški angelji ravno tako pred prestol Božji, kakor so vas pri priliki srebrnih sv. meš pridna Konjiška dekleta spremlila pred oltar Gospodov.

Kamenski.

Mili darovi za družbo vednega česčenja:

Sv. Urban nad Ptujem 10 fl. 40 kr., Sv. Kungota na Pohorju 40 fl., Razbor pri Slov. Gradcu 19 fl., Sv. Hema 14 fl. 72 kr., Loka 9 fl. 12 kr., Vransko 20 fl., Sobota 18 fl. 20 kr., Kapele pri Brežicah 3 fl. 80 kr., Sv. Magdalena v Mariboru 25 fl., Poličane 5 fl., Polzela 5 fl., Sv. Barbara v Halozah 10 fl. 20 kr., Žalec 27 fl., Šmarije 5 fl., Sv. Peter pod Sv. Gorami 8 fl. 21 kr.

Gospodarske stvari.

Svinjska kuga.

Naš kmet je pač vedno siromak. Kakor nekdanj potrpeljivega Joba, obiskujejo tudi njega vedne nadloge in križi. Letošnjo spomlad je suša mu posmodila pridelke, kjer pa so se ti še popravili, kakor postavim na Pohorju, pa živina vsled premale krme nima nobene cené. Kdor je lani kupil par volov za 300 gl. vrednih, dal bode letos za nje nerad kaj čez 200 gl. enake teže. Kako to zadene kmeta, ko navadno vsak posebno na jesen kaj prodaja, da si more vsaj nekaj stroškov s tem odriniti! Ali pomagati se tukaj ne dá, k večjemu bi vlada pomagala s tem, da pri tako nizki ceni živine naj bi prisilila mesarje tudi ceno mesu znižati, katera je, kakor je bila poprej, ko je živina za polovico večjo ceno imela.

Toda nima vsa živina enako nizke cene, nasproti je cena letos še jako poskočila, namreč pri svinjah. Nekaj je temu uzrok to, ker se te živali čedalje več potrebuje med ljudstvom, največ pa je uzrok nesrečna svinjska kuga, črm ali vrančni prisad imenovana. Posebno letos je ona po nekaterih krajih strašno veliko škode napravila. V hlevih, kjer se je vgnjezdila, pocpalo je v kratkih dnevih do malega vse; najprej in najhitreje bolj rejena praseta, pozneje tudi medla. Kmetje so gledé te bolezní popolnoma zmešani, ne vedó, ali bi in kaj bi dajali za zdravlilo živini, niti kako bi zdravo še za časa obvarovali bolezní. Vsem tem in tudi drugim naj navedem tukaj par vrstic.

Zalibog moram najprej povdarjati, da za imenovano bolezen gotovega zdravila do danes še nimamo. Pač se svetuje to in ono, kar včasih tudi pomaga, ali ako se je bolezen le nekoliko zamudila, da se je dobro vgnjezdila, so vsa naša zdravila zastoj. Tukaj velja pravilo, ne zamuditi trenutka, kakor hitro bolezen opazimo, hitro ji priti nasproti z nasvetovanimi zdravili, katera, ako žival noče vzeti, s silo ji je zaliti. Takšno zdravlilo priporoča nekdo prah iz lekarne imenovan: Pulverata radix veratri albi, katerega se da za nožev konec v kosu kruha. Nekateri priporočajo dajati kislega mleka, kateremu se pridene nekaj kisa, kar je vsekako neškodljivo in želodcu krepilno zdravlilo. Pred vsem bi jaz svetoval ricinovo olje, katerega se sme dati precej, ker je neškodljivo. Ako to zdravlilo začne delovati, da gre hrana naprej, je prvo upanje ozdravljenja. To se ve,

da se zgodi le, ako se je zdravilo še za časa in v dostojni množini dalo.

Veliko lažje, nego to bolezen ozdravljati, se je za časa nje varovati, kar se zgodi največ pri krmljenji svinj. Bolezen razsaja največ v juliju in avgustu, ob največje vročini, ali tudi, ako se vreme naenkrat zlo spremeni. Takrat je posebno treba paziti na hrano živini, da je čedna, ali dobro prekuhana ali pa čisto sveža. Najbolj škoduje sparjena detelja ali plevel, česar Bog varuj dajati svinjam. Kosi naj se toraj trava ali detelja v jutru in zvečer pozno in dostavljam, še za nedeljo ne sme se naprej nakaševati, ali pa se mora ta krma v hladnej kleti v majhnej množini shranjevati. Ako pa se poklada kuhana krma, treba paziti, da je vsakikrat dobro prekuhana in primerno shlajena. Za pijačo pa je treba dosti in to prav čiste ter mrzle vode. V pijačo naj se vsaj vsaki drugi dan primeša nekaj grenke soli, kar živino jako čisti in hladi.

Hlevi naj bodo suhi, čedni in zračni. Na senčnej strani naj se napravijo na durih ali linah primerne luknje za zrak. Živina naj se spušča na pašo le zgodaj v jutru in zvečer, kadar je že senca. Najbolj zdravo pa je, kdor more, napraviti v gostej senci jamo, v katero se vsaki dan prinese par veder mrzle vode, v kateri se živina koplje. Se ve, da to povsod ni mogoče, ker marsikje še za ljudi o tem času dobre vode primanjkuje.

Ako pa je kje kakšno prase poginilo, treba dotični hlev dobro razkužiti, kar se zgodi s karbolinejem, ali če tega ni, velja tudi živo apno. Do kraja treba hlev očediti, potem stene, pōd, tla in tudi korito omočiti z vodo in s prahom od živega apna pokaditi. Tako treba parkrat storiti, predno se druga živina ondi nastani.

Tako dragi kmetje in ako je božja volja, obvarovali se boste mnogih nesreč pri svinjah. Pohorski.

Sejmovi. Dne 9. septembra v Gornjem Gradu, na Spodnji Polskavi in v Rušah. Dne 11. septembra v Loki in pri Sv. Janžu tik Dravberku. Dne 12. septembra pri Sv. Petru v Radgoni. Dne 13. septembra v Imenem. Dne 14. septembra v Ivniku in v Rogatcu. Dne 15. septembra v Arvežu.

Dopisi.

Iz Konjiškega okraja. (V olitev okrajnega šolskega sveta.) Kakor po drugih okrajnih zastopih, volilo se je tudi v Konjicah te dni pet udov v okrajni šolski svet. Dne 28. avgusta t. l. se je zbralo izmed 36 udov okrajnega zastopa 30. Slovenci štejejo v tem okrajnem zastopu 11 udov — 25 je nasprotnikov. 11 udov namreč volijo kmetske občine za Konjiški zastop, katere tudi ogromno večino davkov v tem okraju plačujejo. Človek bi sodil, da bi bilo pravično tako: kdor več davke plačuje, bo tudi več pravičo zavžival. Pa na svetu se marsikaj narobe godi, tako tudi v Konjiškem okrajnem zastopu. Da toraj o volitvi v okrajni šolski svet dalje govorim, naznanjam sledeči izid: Gosp. Anton Jaklin je dobil 30 glasov, g. dr. Lederer pa 29 glasov. Za obadva so glasovali tudi Slovenci, g. Müller je dobil 20 glasov, gg.: Posek in Alojz Valand pa po 19 glasov. Naši možje gg.: dr. Rudolf, Šepić in Žičkar so ostali v manjšini z 10 glasovi. Čudna prikazen: Skoraj po vseh okrajih okoli Konjiškega imajo Slovenci večino v okrajnem zastopu in v okrajnem šolskem svetu; le v Konjicah ne morejo priti do večine. — Trem občinam: Tepini, Zgornjim Lažam in Št. Jerneju se je dovolilo, da si smejo najeti večja ali manjša posojila za zidanje svojih šolskih poslopij. Odbornik g. J. Žičkar

je sprožil razgovor zastran lokalne železnice iz Poličan v Konjice. Zaradi visokih tarifov se namreč blago ne vozi iz Konjic v Poličane po železnici, ampak po vozih, kakor poprej. Naj se torej okrajni zastop obrne do merodajnih faktorjev, da se vožnina zniža, da ne bo okraj trpel prevelike škode. Gosp. načelnik dr. Lederer je odgovoril, da se je prošnja v tem smislu že vložila meseca junija tega leta na deželni odbor, da pa še ni došel nobeden odgovor. Gosp. Albert Walland pojasnjuje to zadevo ter pravi, da vožnina iz Konjic do Poličan je že itak nizka dovolj. Vzrok temu, da se blago vozi po cesti je v tem, da južna železnica za železnični voz blaga iz Celja v Zagreb zahteva 18 gold. — iz Poličan v Zagreb po 36 gld. Naj se toraj obrne okrajni zastop do južne železnice, da ona enakomerno zniža vožnino iz Poličan do Celja z vožnino iz Celja v Zagreb, potem se bo ves promet obrnil na lokalno železnico iz Konjic v Poličane. Okrajni zastop sklene, vložiti to prošnjo do vodstva južne železnice. Iz poročila gospoda načelnika se je tudi zvedelo, da je okrajni odbor priporočal deželnemu odboru, naj se napravi okrajna cesta iz Oplotnice v Konjice. Deželni odbor vtegne na deželne stroške to cesto izpeljati proti temu, da jo potem Konjiški okraj vzdržuje.

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. (Bralno društvo) naše je priredilo v nedeljo, dne 13. avgusta v gostilnici vrlega narodnjaka gosp. Vaupotiča svojo veselico, katere se je tukajšnje kmečko ljudstvo žal, da le v pičlem številu vdeležilo. Toliko bolj nas je veselilo videti tukaj častite goste od Sv. Andraža, Sv. Antona, Sv. Križa, Sv. Tomaža, Cezanjevic, Cvena, Ljutomera in Radgone. S posebno radostjo tudi zabeležimo, da je bilo med njimi tako lepo število zastopnic narodnega ženstva. Gospod predsednik prijazno pozdravi vse navzoče ter jim zakliče: »Dobro došli!« Potem povzame besedo nek vseučiliščnik ter nam v jedrnatem in navdušenem govoru pojasni: kedaj in odkod so prišli Slovenci v naše kraje, koliko so trpeli pred divjimi Obri in krutimi Turki. Deklamacija: »Kmetске hiši«, kakor tudi igra »Oreh« ste jako ugajali. Vmes pa nas je razveseljeval kvartet, sestavljen iz spretnih pevcev raznih krajev (Sv. Andraža, Kapele, Malenedelje, Sv. Jurija). Posebej nam je še omeniti pevce Malenedeljske, ki so pod vodstvom nevtrudnega g. Caherla zapeli marsikako mično domačo pesem. Godbo oskrbovala sta nam dva gospoda učiteljsčnika in sicer se je pokazal domači gospod izurjenega goslarja, gospod iz sosednje Kranjske pa kot spretnega sviralca na glasoviru. Vsem, ki so se trudili, da se je veselica tako sijajno vršila, izreka bralno društvo svojo najtoplejšo zahvalo ter jim kliče: »živeli!«

Od Sv. Ilja v Slov. goricah. (Poboj — letina.) Žal, da se še nahaja mnogo ljudi na svetu, ki po dejanju posnemajo Kajna. Tudi v naši fari se je znašel Kajnov naslednik, kateri še ni vedel, da človek ni živina, da tedaj ni za pobijanje. V nedeljo, dne 6. avgusta obhajala se je v občini Strihovec viničarska ženitnina. Pri nas imajo fantje to grdo navado, da gredo k tisti hiši, kjer je gostija, na »prežanje«. Tudi v nedeljo večer zbralo se je več fantov pri oni hiši, v temi pa je prišel hlapčec s pristave g. B. z ročico, brez vsega vzroka nad-nje, in začel mahati po glavah, da se njim je, kakor je eden od zadetih rekel, vse žarilo pred očmi in fant Jožef Maček z Dobrenja je po udarcih na glavi drugi dan, previden s sv. poslednjim oljem, umrl. Da bi vendar ta nesreča spametovala fante, ter bi pustili za naprej to grdo navado nočnega potepanja. Zato naj bi pa tudi skrbeli starši, kakor tudi predpostavljani in gospodarji. — Mlatitev se je pričela in povsod so ljudje zadovoljni s pridelkom. Koruze so lepe. Toče še, hvala Bogu, nismo imeli, je tudi treba ni. Sena smo dobili

res malo, ali otave se bode precej nakosilo. Živina ima precej nizko ceno. Sadja, posebno sliv, bode precej; rana jabelka so tukaj plačevali po 20 gold. štrtinjak. Vinograde je škropil letos skoro vsak posestnik. Nekateri, ki so že pretečena leta škropili, nadejajo se letos precej vina. Tudi krompir je letos lepo debel, in ni slišati, kakor druga leta, da bi gnjil; no menda zato, ker so »Böhmi« k nam »privandrali«. Goričan.

Od Sv. Ilja v Slov. Goricah. (Ustanovitev »Kmet. bralnega društva.«) Tudi pri nas ogrela se je narodna zavest. Živo smo se vspeli po konci, čvrsto pogledali za drugimi, ter storili mogočen korak, da bi tudi mi ne ostali med zadnjimi, ampak krepko hočemo stopiti tudi mi z drugimi — naprej tje, kjer je zastava Slave — naša omika. In ta naš korak je, da smo ustanovili za nas že zdavrej potrebno »kmetijsko bralno društvo.« Dne 27. avgusta vršilo se je ustanovno zborovanje združeno z veselico. Kljub slabemu vremenu zbralo se je obilo ljudstva. V društveni odbor bili so voljeni po vskliku č. g. Matija Kelemina, kot prvosednik; g. Fran Thaller, namestnik; g. Fran Freiham, tajnik; g. Fran Cimperc, blagajnik; g. Anton Hauc in g. Fran Fluher, odbornika. Udov je pristopilo 51, za tukajšnje razmere res lepo število, a pričakujemo njih še sčasom več, Bog daj! Po volitvi odbora, nastopil je kot govornik, gosp. Drag. Hribar iz Celja. V svojem govoru razložil nam je zgodovino in trpljenje naših pradedov, in pojasnil, kakšen namen in pomen imajo bralna društva dananašnji za nas Slovence. Govoril je iz srca, zato so njegove besede tudi občinstvu šle do srca. S svojim pohodom počastili so nas tudi rodoljubi iz Maribora in Ljutomera. Zastopana je bila tudi Mariborska Čitalnica in akademično društvo »Triglav« iz Gradca. Brzobjavni in pismeni pozdravi in častilke došle so iz Konjic, Šmartina pri Sloven. Gradcu in Sv. Marjete na Pesnici. Na te častitke odgovarjali so zbrani gostje z gromovitimi »živio« klici. Tudi neko ko podpornih udov se je oglasilo, ki so poslali odboru darove v denarju in berilu, za kar njim bodi izrečena najiskrenejša zahvala. Nam pa bodi to novo ustanovljeno bralno društvo v St. Ilju druga ljudska šola za odrasle, da bi se navduševali za narodno stvar in delovanje. Bog nam daj svoj blagoslov!

Izpod Radla. Dobro je, ako se tudi nježni mladini zgodej ljubezen do Njih veličanstva našega presvitlega cesarja in do naše mogočne avstrijske domovine v srce vcepi. Zategadel pa morajo imeti oni, ki ob določenih dneh takozvane šolske veselice narejajo, srce in um na pravem mestu. Posebno morajo pri takih priložnostih g. učitelji še bolj nego v šoli svoje učence opazovati. Dne 20. avgusta t. l. so tudi na Spodnji Muti, na tako zvanem »erberjevem travniku«, šolarjem šolsko veselico priredili; ali ta veselica se je gotovo slabo za učence, še slabše pa za šolske odgojitelje obnesla. Nek popotovalec je imel nesrečo ravno gorej imenovano nedeljo v veliki Moti se nekoliko muditi, pa si bode ta dan dobro zapomnil. Pridrli so namreč okoli 9. ure zvečer od piva in vina in od velikomenskega duha razgreti šolarji s takim hrupom in trušem, da bi človek, ko bi v šestnajstem stoletju še živel, gotovo si moral misliti, da so zopet prilomastili krvoločni Turki, ki ne bodo samo pohlevnih Slovencev mučili, ampak tudi velikonemško Muto z ognjem in mečem pomandrali. Ti mali avstrijski državljani so po noči prav po pragermansko nemške pesmi krolili, kričali, kakor vrane v jesen, preklinjali, kakor stari vojaki, ter so se ravšali in kavsali med seboj. Nekteri izmed njih so tudi na zgorej imenovanem travniku pri pivu in vinu ostali do pozne noči, ter so se gotovo, posebno ubogi, zanemarjeni slovenski otroki preobjeli nemških otrob in prenapili velikonemške godlje, katere je vezal in katero je točil tamkajšnji nemški »general« v

navzočnosti njemu slepo udane garde. Kaj le neki porečejo pametni mutski župljani, ko vidijo in slišijo, kako se že zdaj g. učiteljem prepuščena mladina vadi pijančevati, ponočevati, razgrajati in preklinjati? Gotovo so še posebej slovenski stariši obžalovanja vredni, ker ne samo svoje otroke v šulferajnsko šolo na Muti pošiljati morajo, kjer se poprek nič naučiti ne morejo, ampak tudi svoje ljube otroke takim učiteljem zaupati so prisiljeni, katerim krščansko npravna odgoja otrok ostane le deveta briga.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Državni zbor se snide dne 10. oktobra in njega prvo delo bode posvetovanje o državnem proračunu za leto 1894. Vlada mu predloži potem pa še tudi načrte postav o novi veljavi denarja. — Grof Taaffe si prizadeva veliko za to, da mu ostanejo češki veleposestniki na strani, vendar pa le-ti ne morejo biti za vladu, katera pravi, da je konservativna, pa dela po načelih liberalizma. — V nedeljo je bilo več delavskih shodov po mestu in na vseh so vsprejeli resolucijo za splošno volilno pravico.

Češko. Mestni zbor v Pragi se odloči najbrž za dvojezične napise, čeprav Mladočehi silijo za samo češke. — V Reichenbergu je bil shod krščanske politične zveze delavcev, toda socialisti so vmes tako kričali, da je zastopnik vlade razpustil shod, ne da bi se bilo na njem kaj sklenilo.

Štajarsko. V Gradci strikajo mlinarji in peki so že v zadregi za moko, toda dobijo jo že iz Budimpešta, ako še strike traja na dalje. — Poslanec Morre dela in govori, kjer ga kdo posluša, za preoskrbovanje onemoglih poslov. To bi bilo dobro, ali vprašanje je, kdo naj plačuje stroške za nje? Morre misli, da kmetje. Nam se dozdeva, da ima kmet že dovolj skrbi in dovolj plačila.

Koroško. Okrajni šolski nadzorniki se imenujejo po vseh deželah za šest let, samo na Koroškem ne, kajti tu še imajo tako službo nekateri kar od začetka, ne da bi se jim bila tista služba ponovila. Zakaj tako? Odgovor: Ker so nemški liberalci in koroška dež. vlada stoji na strani nemških liberalcev. Kar torej njim služi, to je tej vladi že skorej zapoved.

Kranjsko. Veliko se skrbi naše dni za mladino, ki se šola na srednjih šolah, izlasi v Ljubljani in v tej skrbi so še Kranjci nekam najbolj složni. — Poslanec Fr. Šuklje se nadeja, da dobi na Dunaju pri naučnem ministerstvu višjo službo in kolikor je podoba, dobi jo že te jeseni. — Dr. Treo iz Celja odpre odvetniško pisarno v Postojini.

Primorsko. V Tolminu je voljen za dež. poslanca grof Albert Coronini in pri volitvi ni imel nasprotnika. — Lahi v Trstu so jako slabi domoljubi, iz vsega mestnega zastopa pri slovesni maši za svitelega cesarja je prišel le eden — župan, o drugih (laških) zastopnikov ni bilo duha ni sluha isti čas v cerkvi.

Istra. Tudi v tej deželi gospoduje Lah, da-si nima za to pravice, toda sila je na njegovi strani. Dokler uradniki ne odstopijo od laške stranke, ni se nadejati, da bode bolje. Pa tudi Madjar že riva svoje roge v Istro — v Reko. Le-to mesto si hoče ogerska vlada vzeti za svoje, odtrgati ga od hrvaške kraljevine.

Hrvaško. Veliko skrbi dela dr. Amroš, prejšnji župan v Zagrebu, madjaronski stranki v mestnem zastopu. Mož jim sledi s paznim očesom pri vseh njih

dejanjih ter jih biča z ostro besedo, kedar storé kaj, kar je na škodo Hrvatom, le Madjarom na ljubo. Ni dvoma, da še pride zopet dr. Amroš kedaj na županji stol. —

Ogersko. »Civilni zakon« dela vladi velike britkosti, ker še nima od svitelega cesarja dovoljenja, da predloži v drž. zboru načrt postave za-nj. Ali sploh tako dovoljenje dobi? — K vojaškim vajam, ki se vršijo od dne 13. septembra, pride neki tudi nemški cesar Viljem.

Poljsko. Svitli cesar je pohvalil poljske poslance in to je liberalcem neljubo, kajti poljski poslanci ne marajo stopiti z nemško levico v zvezo in vendar so tudi liberalci neki enako dobri državljani, če še ne bolji, kakor so Poljaki.

Vunanje države.

Rim. Okrožnica, katero izdajo sv. oče Leon XIII. gledé na civilni zakon na Ogorskem, izide neki kmalu in je želeti, da potem izgine oni »zakon« s površja — v temo večne pozabljivosti.

Italija. V Milanu je našla policija po hišah anarhistov jako veliko dinamita ter ga je seveda zaplenila. Več anarhistov pa so zaprli. Ker je siromaštvo v državi veliko, ni čuda, da se število anarhistov, nezadovoljnih s sedanjim redom, množi in že jih je toliko, da so lahko že prav nevarni državi.

Francija. Ker še vedno govorica ne utihne, da je predsednik republike bolen, razpošilja minister notranjih zadev na vse kraje poročila, da je predsednika zdravje najbolje. Kdor verjame, pa verjame. — Tudi ožje volitve so bile ugodne za sedanjo vladu; voljeni so skorej sami republikanci, ali bodo pa tudi stanovitni za vladu? To se ne more reči kar takó, kajti misli so pri lahkih Francozih hitre, jako spremenljive.

Anglija. Homerule je srečno vsprejeta v hiši poslancev in je sedaj v rokah gosposke hiše, ali v tej je gotovo, da se zavrže in kaj potem? Irsko ljudstvo čaka še dolga skušnja, predno pride do svojih pravic.

Nemčija. Cesar Viljem je sedaj pri vojaških vajah ob Renu. Da so ondi vojaške vaje, uzrok za to tiči v francoski politiki. Cesar hoče pokazati, da se francoske vojske ne boji, da ima dovolj vojakov in močnih trdnjav zoper njo. — Knez Bismarck je neki nevarno zbolel v Kissingu; našim Nemcem je ta novica jako neprijetna.

Rusija. Kaj dela ruska politika? To, kar drugod: sedaj počiva, kajti ničesar se ne izvó o njej in kar je čudno, tudi nihilisti se držijo na tihem. — Govori se, da pluje rusko brodovje še to jesen nekam blizu francoskih tal in sicer iz namena, da kljubuje Nemcem, češ, da je vendar-le neka zveza med rusko in francosko državo.

Bolgarija. Stambulov, predsednik v ministerstvu, zna dobro, kako vžene nasprotnike. Une dni sta sklicala njegova nasprotnika Radoslavov in Tončev v Sofiji volilni shod, toda prišlo je toliko Stambulovih prijateljev na zborovanje, da njegova nasprotnika še nista dobila besede.

Srbija. Kralj Aleksander biva sedaj v Nišu, ne pa, kakor po navadi, v Belem gradu. Ne zna se, zakaj ga držijo ministri doli, najbrž za to, da nasprotna stranka ne more k njemu, vsaj ne lahko.

Turčija. Po Albaniji se množijo roparji, kakor gobe s pomladi. Celo nad železnice se drznejo in turska vlada jim ne more do kože. — V Scutari je zbolelo 22 ljudi za kolero.

Azija. Vojska se bliža med sijamsko in francosko armado koncu, predno se je prav začela. Sijamska armada ni kos francoski, če je ta tudi še mala.

Amerika. Kaka sreča da cvete Lahom v domačiji, vidi se najbolj v tem, da živi samo v Ameriki blizu 2 milijona Lahov in dvekrat toliko se jih podi po drugim delih zemlje.

Za poduk in kratek čas.

Pri Miklovi kapeli.

(Priobčil Fr. Muršič.)

(Konec.)

Krasno jutro je, ki še obeta krasnejši dan. Zvočenje, strel in godba vrše se neprenehoma drugo za drugim. Ljudje vró od vseh strani, kakor mravlje na mravljišče. Nekaj jih ostane pri cerkvi, drugi gredo na skupno zbirališče, kake četrte ure oddaljeno, kjer se združijo procesije iz treh sosednih far. Okoli 10. ure pride tudi vsa rodbina Miklova, znanci, prijatelji in drugi povabljeni gostje na skupno zbirališče, od koder gre sedaj skupna procesija k cerkvi na goro. Neprešeta množica ljudstva koraka pobožno med godbo, molitvami in svetimi pesmami za presv. razpelom. Spremlja jo pet duhovnikov in dva bogoslovca. Le po časi se pomika naprej. Cerkvica je, se vé, da mnogo premala, da bi mogla obseči do 2000 broječo množico, zato pa se mora pridiga vršiti pod milim nebom.

V krasnih, v srce segajočih besedah razložijo č. g. kapelan iz Križevljan pomen Marijinega vnebovzetja za nebesa, za Marijo samo in za naš ljudi. Vidno ginjeno ljudstvo je skrbno sledilo govornikovim besedam. Po pridigi bila je slovesna sv. maša, pri kateri je streglo pet duhovnikov. Med sv. opravilom si z veseljem opazal, kako mirno je bilo vse v cerkvi in zunaj cerkve, kako pobožno, kako zbrano so molili vsi! Niti najmanjšega nereda nisi opazil pri toliki množici hrvaškega in slovenskega ljudstva. Tu pač veljajo besede pesnikove:

"Tu narod biva še krepak,
Tu narod biva poštenjak,
Ki svet ga še okužil ni,
Ki čas ga omehkužil ni".

Zamolčati še tudi ne smem prekrasnega petja med sv. mašo. Zasluga in čast gre v tem ozitu v prvi vrsti gospej Miklovi ter njenemu sinu g. A. Miklu, trgovcu in posestniku v Ormožu, ki je s svojim mogočnim glasom vse navzoče kar očaral: čast pa tudi in zahvala pobožnim pevkinjam od Sv. Marjete ter izbornim godcem, ki so tako lepo spremljali krasno petje.

Še dolgo, dolgo se ni moglo ločiti pobožno ljudstvo po sv. opravilu od prelepe Marijine cerkvice in skoraj vsi še so čakali na večernice. Med tem pa je gostoljubna rodbina Miklova izborna pogostila č. g. duhovnike in mnogo drugih povabljenih gostov od Sv. Marjete, Sv. Tomaža itd. Vršila se je napitnica za napitnico, vsi smo se veselili v Gospodu; saj je bil to dan, ki ga je Gospod napravil, zakaj se torej ne bi radovali in veselili o njem, kakor pravi sv. pismo.

Toda slovesnost še ni bila končana. Drugi dan na Rokovo zbralo se je tudi jako dosti ljudstva pri Marijini cerkvi ter čakalo na sv. mašo. In res okoli 9. ure stopijo pred oltar sivi starček, zlatomašnik Toplak. Častiljivi starček je peš prikorakal skoro pet ur hoda sem gor k Mariji, pri kateri se je tudi druga leta mudil. Čvrst in zdrav kot novomašnik zapel je sivi starček sv. mašo. O gotovo je semkaj prišel, da bi mu Marija še nadalje izprosila zdravja, da bi še mnogokrat mogel tukaj njej na čast zapeti sv. mašo. Takšen prizor pač mora človeka ganiti, ganiti do solz.

Ganiti pa mora tudi vsakega, ko vidi toliko požrtvovalnost, toliko pobožnost in vernost, toliko gосто-

ljubnost in radodarnost rodbine Miklove; kajti vsa slovesnost vrši se le edino na stroške velikodušne rodbine Miklove. Le pomislimo, koliko je stala cerkvena in koliko še zdaj stane. Akoravno se imenuje kapela, vendar je mala cerkev z enim oltarjem, z zvonikom, tremi zvonovi in drugimi napravami. To vse pa daruje blaga rodbina Miklova Mariji na čast. To je prava istinita rodbina slovenska, njo bi moral posnemati vsakateri imoviti Slovenec. Takšnih rodbin naj bi nam podelilo milostno nebo le nekoliko in narod naš ne bi propal ne v gmotnem, ne v verskem oziru, tem menj pa še v narodnem, tako nam ne bi mogli prav nič škodovati nasprotniki naši. A pa jo tudi vsakdo spoštuje, čisla in ljubi — rodbino Miklovo!

Ko smo odhajali domov rekla je blaga gospa Miklova: »Srečno Marija!« Da, srečno Marija! reciva tudi midva, dragi bralec, ter se podajva veselega in hvaležnega srca vsak na svoj dom. Miklovi rodbini pa zaključiva v slovo: Živeli! Na mnoga leta!

Smešnica. »Gospica«, reče mestni gizdalin kmečkemu dekletu, »gospica, če dobite te dni pismo od mene, prosim vas, vrzite ga hitro v ogenj, ko šte ga prebrali!« »Še prej, gospod«, odvrne dekle, »obljubim vam, da stirim to še, predno ga berem«.

Razne stvari.

(Visoki gost.) V torek so prišli mil. škof iz Senja, dr. Jurij Posilovič v Maribor ter so ostali pri našem mil. knezoškofu do srede popoldne. Obiskali so naše cerkve in tudi nekatere zavode našega mesta.

(Družba sv. Mohorja) šteje leta 1893 udov 57.398 in je med njimi iz naše škofije jih 18.217, iz Amerike pa 425.

(Ljudska šola) v Framu na Pohorju šteje letos že 20 let, odkar je v lastnem, prostornem poslopju in ves čas ima za šolskega ogleda g. J. Gerta. V spomin na to so imeli uno nedeljo šolsko veselico pri »Starem gradu«.

(Vpisovanje) učencev na c. kr. gimnaziji v Mariboru se vrši v soboto dne 16. septembra od 9. do 12. ure popoldne, popoldne pa je potlej njih skušnja.

(Zborovanje.) Jutri, dne 8. septembra obhaja »Slov. društvo« v Mariboru v slov. čitalnici (hôtel nadvojvoda Ivan) ob 3. uri popoldne važno zborovanje in prosimo torej slov. rodoljube, naj se ga udeležijo v obilnem številu, posebno ti iz naše okolice.

(Priznanje.) Ako posel več let, n. pr. 40 do 50 let, služi v eni hiši, dobi od c. kr. kmetijske družbe kako darilo. Pri natakaričah pa zadostuje za tako darilo manj časa, kajti Treza Angermann je bila v oštariji Fr. Šošteriča v Mariboru samo 5 let, pa je dobila zato častno priznanje od zveze gostilničarjev v Gradcu.

(Učiteljstvo.) C. kr. deželni šolski svet v Gradcu je v svoji seji, dne 27. julija podelil gosp. Jak. Vodlaku, učitelju na Sladki gori, četrto službeno doklado.

(Požar.) Dne 30. avgusta se je vžgalo malo predpoldnem v škednju Fr. Goričana, posestnika v Hotinji vasi pri Slivnici; ogenj se je naglo širil in je vničil tudi gospodarska poslopja A. Horvata, A. Gselmana, M. Sušca in M. Pezdircarja. Škode je pri 6000 gold. Požarne brambe iz Rač, Slivnice, Hoč in Radvanja so bile hitro na pogorišču.

(»Nemška svečanost«) bode prihodnjo nedeljo v Šentilju v Slov. goricah; priredijo jo neki tamošnji Nemci, ali ker znajo, da njih človek prešteje lahko na prste ene roke, zato vabijo vse Nemce iz Maribora in okolice na to svoje nemško veselje.

(Spomin.) Dne 8. septembra priredijo Žalski Slovenci v Kuček-ovi restavraciji v Žalci veselico s petjem, govori in godbo v spomin 25letnice slovenskega tabora v Žalcu. Začetek je ob 5. uri popoldne.

(Deželna nižja gimnazija v Ptui.) Napoved učencev za I. razred se vrši 16. septembra od 10.—12. ure. Sprejemna skušnja začenja se ob dveh. VII., III. in IV. razred se bodo sprejemali in upisovali učenci 17. septembra od 4.—6. ure. Tshanet, ravnatelj.

(Naglica.) V Šentilju v Slov. goricah je nekdo oddal dne 21. julija na pošto pismo za Sv. Andraš v Slov. goricah, ali tje je pismo prišlo še le dne 30. avgusta, torej čez dober mesec dnij. Ali so vam nagli ti gospodje na c. kr. pošti!

(Vinoreja.) Izlet na Bizeljsko bode v ponedeljek dne 18. t. m. in gre vlak iz Ptuja ob 1. uri po noči. Vozni listki bodo pred odhodom vlaka na kolodvoru v Ptui pripravljeni in se naj izletniki na omenjeni dan radi listkov tam oglasijo.

(Utonil.) je v Dravi dne 30. avgusta Vinko Ingolič, 12 let stari rejenec J. Namestnika, posestnika v Selnici. Deček se je kopal v Dravi in ko ga dalje časa ni bilo domov, šli so ga iskat in so našli le njegovo truplo.

(Ubežnik.) V Trebnjem je bil Miha Keber, doma v Golavibuki pri Slov. Gradcu, kaznjenec iz kaznilnice v Celji, na delu pri dolenski železnici. Dne 29. avgusta pa jo je potegnil z dela in ga dosedaj še niso zajeli.

(Nemškutarenje.) V rokah imamo to-le pobotnico: Quwittung über 5 fl. welchen Betrag mir der Herr Ortschaftsratte zur Vergütung meines Wohn hausses haus N 10 zu N. welches der Herr Oberlehrer Venende der Epedemi Kramheid benüzte baar bezahlte. N. an 11. Agust 1892. — Kdo se ne smeje možu, ki tako piše, ali on si morebiti še vmišlja, da je bedastoča, če je nemška, njemu na čast.

(Samomor.) Dne 28. avgusta t. l. se je Franc Kosi, kmet v Ključarovcih pri Ljutomeru, doma v svoji kleti obesil. Pokojnik se je že več časa tožil, da ga glava boli in je, kakor je zdravnik spoznal, zblaznel ta žalostni korak storil. Mož je bil varčen, zgleden in imovit gospodar, ter je zapustil ženo z dvema dorašlima sinovoma in eno hčerko. Starejši sin je vrl namestnik domače požarne brambe in mlajši pa zelo priden dijak 5. razreda na Mariborskem gimnaziju.

(Maslo nemškega uradovanja.) Kaka nemščina se piše od slov. mož, vidi se iz naslednjega pisma: Vom Gefertigten Gemeinde amte wird Ersucht, das Obman vom Ortschaftsrathe N. dem besten Karbolsäure nothwendig brauchte. Gemeinde amt I. — Ali bi ne bilo bolje, da slov. župan piše slovenski, kar zna, ne pa nemike žlabudre!

(Gozdarstvo.) Iz c. kr. drevesnic na Štajarskem se oddajo sadike smerek, hojk, borov itd. Stare so do 3 leta, potem pa se dobijo tudi 4 letne lipice in orehi brez ali za plačilo. Prošnje za-nje naj se vložijo pri c. kr. dež. gozdarskem nazdorniku v Gradci, najdalje do 1. oktobra 1893.

(Skušnji) za župnijske službe so se podvrgli te dni č. gg.: Martin Gaberc, kaplan v Vojniku, Andrej Fischer, kaplan na Bizeljskem, Anton Inkret, kaplan na dopustu v Vojniku in Jakob Vidovič, kaplan pri Sv. Rupertu v Slov. goricah.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Ivan Kapler, provizor pri Sv. Križu na Kozjaku, je postal župnik ravno tam; č. g. uovomašnik Ivan Kolarič je postal kaplan v Dramljah in č. g. Ivan Spende, duhovnik v pokoju v Bočni, je umrl dne 1. septembra v 32. letu svoje dobe.

Loterijne številke.

Trst 2. septembra 1893:	35, 10, 79, 49, 31
Linc „ „	62, 68, 83, 63, 32

Povabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda v Konjicah zborovala bode dne 10. septembra gopoldne ob treh v prostorih Posojilnice.

Spored:

1. Pozdrav predsednikov.
2. Poročilo predsednika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Volitev novega odbora.

Povabljeni so vsi udje. Gosti po udih vpeljani dobro došli. Odbor.

**Vsi stroji za kmetijstvo
vinarstvo in moštarstvo!**

Mlatilnice, vitle, trieure
Cistilne mline za žito
rezalnice za krmo
samotelojuče
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje
predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v
obč.: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo
razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ
2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrirani katalogi v nemškem in glavnem jeziku zastonj in poštne pristojbine.
Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.
Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Uradne in trgovske
KUVERTE
s firmo priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Vabilo na veselico,

katero priredi „Ormoška čitalnica“ s sodelovanjem dijakov, v nedeljo, dne 10. septembra v svojih prostorih.

Vspored:

1. Knittl: Šabljenka, moški zbor.
 2. Deklamacija.
 3. ** Pol vina pol vode, veseloigra v enem dejanji.
 4. Volarič: Slovan na dan, meš. zbor s sopran in alt samospevi.
 5. ** Na lipici zeleni, četverospev.
 6. ** Šolski nadzornik, veseloigra v enem dejanji.
 7. Hajdrih: Jadransko morje, moški zbor.
- Prosta zabava in ples. Začetek točno ob 6. uri. Vstopnina 20 kr.

!! Delavci !!

Dne 24. avgusta se začne delati železnica v gornji Murski dolini (Ober-Murthal). Dobri delavci dobijo delo za daljši čas in z dobrim zaslužkom. Za delo je vprašati v Muravi (Murau).

3-3

Išče se večji hlapec, ki se izpozna sam na delo, nekaj mizarstva in kolarstva zmožen, oženjen brez malih otrok ter gleda dobro na živino, pa slovenski in nemški govori. Plače dobi 16 gld. na mesec, stanovanje, drva, eno kravo za mleko in njive. Nastop 15. septembra. — Ponudbe M. Kirchschlager v Ljubljani. 1-3

Mesto tajnika

pri okrajnem zastopu v Šmarji pri Jelšah (St. Marein bei Erlachstein) je razpisano do 15. septembra 1893.

Letna plača znaša 400 gold. Kedar je tajnik po poslih zunaj pisarne, ima na dan 1 gld. 20 kr. dijet. Ob novem letu dobi remuneracijo, če to odbor za primerno spozna.

Okrajni tajnik lahko ob enem opravlja posle pri občini trg Šmarje in posojilnici, za kar dobi posebe plačo.

Popolno znanje obeh deželnih jezikov se zahteva.

Prošnje na okrajni odbor morajo biti lastnoročno pisane in kolekovane.

V Šmarji, dne 26. avgusta 1893.

2-2

Načelnik.

Oelz-ova kava

priznано najboljši in izdatnejši dostavek h kavi. Dobi se v vseh prodajalnicah za špecerijsko in povzhitno blago.

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne zavitke po 2 gld. 10 kr.

7—15

Železnato vino

izdelano od G. Piccoli,
lekarja v Ljubljani.

To vino ima v sebi železnat preparat, ki ga tudi najslabši želodec lahko prebavlja, zato izvrstno upljiva na osebe, katerim manjka krvi in katere so oslabiljene po boleznih.

Zato se posebno materam priporoča, katerim je mar zdravje svojih otrok. Bolezni, katerim je mladež podvržena, na blede, suhe in bolehastrske vsled pomanjkanja krvi močnejše upljivajo ter jih hitreje in lažje premagajo, kakor zdrave in močne.

To vino krepi želodec, slast do jedi povekša, pospešuje prebavljanje, pomnoži kri, katera nam je toliko potrebna in da zdravo lepo barvo, kakor jo imajo zdravi ljudje.

Cena za eno steklenico 1 gld. Veče steklenice 1 gld. 50 kr.

Vunanja naročila izvršujejo se takoj po povzetji. 5—12

Harmonična zvonila

z jarmi vred proti poročstvu, da so dobro vglasbena in iz najfinše robe.

Zvončke za na steno, zvončke za službo v cerkvi, za 3, 4, 5 glasov po 6, 8, 10 gld. eden. Dalje:

Cerkvene svetilnike

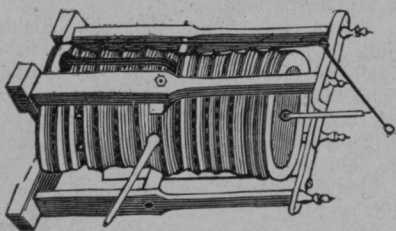
lustre, svetilnice, svetilnike za na steno, kanontablice, masivne iz zmesi zlata podobne po izvrstno okusnih modelih lite, ki se krasno svetijo, kakor bi zlate bile, in so trpežne za več, kakor 100 let, solidno delane in jih po nizkeji ceni priporočuje

Albert Samassa,

strojev c. k. dvorni zvonar in fabrikant in gasilnega orodja

v Ljubljani.

Podrobne cenilnice dopošilja brezplačno in franko. 7

Vsakemu kovaču in ključarju je dobro znano, kakšna dobrota in koliki dobiček je za njegovo rokodelstvo **dober meh.** Zdaj smo si morali dobre mehove iz Dunaja in drugih dežel prav drago naročevati; zdaj jih dobimo doma in to prav izvrstno in pa cenejše pri mojstru **Matija Zupan v Kropi na Gorenjskem.** Jaz sem od njega dva meha kupil, s katerima sem jaz tako zadovoljen, da po pravici morem tega domačega mojstra prav gorko priporočati.

3-3 P. Skale, učenik podkovstva.

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

Tiskarna sv. Cirila

priporoča naslednje knjige:

1. „**Žalostna mati Božja**“, spisal Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku, 6. natis. Obsega pouk o češčenji žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device, zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pesmij. Ta posebno za sveti postni čas primerna knjiga stane

vezana v polusnje gld. — 70
" z zlatim obrezkom — 80
" v usnje z zlatim obrezkom 1 40

2. „**Družbine bukvice za dekleta**“, spisal Jožef Rozman, pokojni Konjiški nadžupnik, 12. natis; namenjene v prvi vrsti dekletom Križevske družbe, pa tudi vsem dekletom sploh jako koristne, veljajo

vezane v usnje z barvanim obrezkom gld. 1 30
" " rudečim " " 1 40
" " zlatim " " 1 60

☛ Po poštnem povzetju 10 kr. več. ☛

3. „**Duhovni Vrtec**“, 5. natis, priporočanja vredna molitvena knjiga, posebno za mladino, stane

v usnje vezan z zlatim obrezkom gld. — 85
" s kopčo — 95

4. „**Sveto opravilo**“, spisal Anton Slomšek, nekdanji viši ogleda šol, 5. pomnoženi natis; namenjeno šolarjem viših razredov, velja

vezano gld. — 35
" v polusnje z zlatim obrezkom " — 50
" v usnje z zlatim obrezkom " — 60

5. „**Ključek nebeški**“, spisal Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru, za šolarje nižih razredov, velja

vezan gld. — 30
" v polusnje z zlatim obrezkom — 40
" v usnje — 50

6. „**Bukve božje v naravi**“, podomačil P. Hrisogon Majar, stane 20 kr.

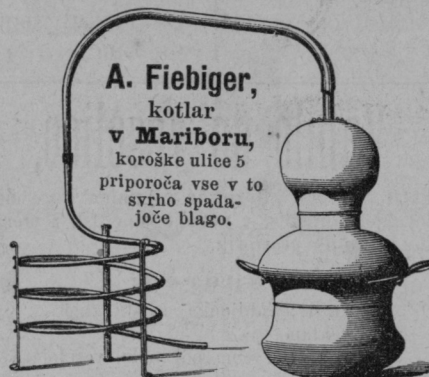
7. „**Božič**“ pridnim otrokom, spisal Alojzij Vakaž, stane 15 kr.

8. „**Svete pesmi za šolarje**“, vezane 10 kr.

9. „**Zbirka narodnih pesmij**“ I. snopič 10 kr.

10. " II. snopič 10 kr.

11. „**Ženitovanje**“ 15 kr.

Za lovski čas

priporoča

JANEZ ERHART,

c. kr. dvorni puškar

v Mariboru ob Dravi

bogato zalogo lovskih pušk raznih sistemov, kakor tudi pušk Flobertnih in za tarčo, pištol in revolverjev. Vsakovrstnih nabojev, in lovskih rečij po najnižji ceni. 3-3

Popravki se točno in brzo izvršujejo.

Graščinsko oskrbništvo

Herberstorff

proda od postaje Wildon proti povzetju

☛ jabolčnico ☛

po 100 litrov 8—10 gold. 16

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferlinc,

gosposke ulice št. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdko. 29

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz,

kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih

zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

☛ po najnižji ceni. ☛

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ceniki brezplačno in franko. 9-20

Odgov. urednik B. Ferk.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

(Odgov. J. Otorepec.)